

En høring i sådanne tilfælde kan imidlertid støde på den praktiske vanskelighed, at retten måske først efter sagens optagelse til dom bliver opmærksom på spørgsmålet. En høring af parterne på et så sent tidspunkt vil kunne forsinke afgørelsen, ikke mindst hvis der er tale om en afgørelse, hvori flere dommere deltager.

En løsning kunne være at lægge op til, at parterne i alle tilfælde udtaler sig om spørgsmålet om sagsomkostninger. En sådan løsning vil tilgodesee både hensynet til, at parterne får lejlighed til at udtale sig om grundlaget for rettens afgørelse om sagsomkostninger, og hensynet til en praktisk afvikling af retssagen.

Retsplejerådet forudsætter på den baggrund, at parterne i alle tilfælde udtaler sig om sagsomkostningerne. Det vil ofte være naturligt, at parterne i den forbindelse fremlægger en egentlig opgørelse over de udgifter vedrørende retssagen, som efter deres opfattelse bør indgå i afgørelsen om sagsomkostninger. En almindelig praksis af dette indhold vil give retten et mere sikkert grundlag for afgørelsen om sagsomkostninger.

Som nævnt finder Retsplejerådet, at retten fortsat skal træffe afgørelse om sagsomkostninger, selv om der ikke er nedlagt påstand herom. En part vil således efter Retsplejerådets forslag kunne få tilkendt sagsomkostninger, selv om parten ikke har udtalt sig om spørgsmålet eller ikke har fremlagt en opgørelse over sine udgifter i anledning af retssagen. I mangel heraf vil retten imidlertid kunne træffe afgørelse om sagsomkostninger ud fra en generel vurdering for sager af den pågældende karakter.

Afgørelser om sagsomkostninger har ofte central betydning for parterne. Det er derfor efter Retsplejerådets opfattelse vigtigt, at afgørelser om sagsomkostninger begrundes på en sådan måde, at parterne kan gennemskue, hvordan et tilkendt eller pålagt sagsomkostningsbeløb er fremkommet.

Retsplejerådet forudsætter på den baggrund, at afgørelser om sagsomkostninger fremover i det mindste indeholder følgende oplysninger:

- en beløbsmæssig specifikation fordelt på (1) retsavgift, (2) passende beløb til dækning af udgifter til advokatbistand og (3) øvrige udgifter
- en konkret begrundelse, hvis den tabende part helt eller delvis fritages for at betale sagsomkostninger til den vindende part
- i givet fald en udtrykkelig angivelse af, at visse udgifter anses for unødvendige, og af årsagen hertil, eller at visse påberåbte udgifter mv. i øvrigt ikke tages i betragtning som sagsomkostninger

Retsplejerådet finder, at der bør være adgang til aktindsigt i beslutninger om sagsomkostninger i civile sager i samme omfang, som der er adgang til aktindsigt i domme og kendelser i civile sager, således at afgørelser om sagsomkostninger i civile sager er undergivet samme regler om aktindsigt, hvad enten afgørelsen indgår i en dom eller er truffet ved kendelse eller beslutning.

2.2.6. Efter de gældende regler forrentes tilkendte sagsomkostningsbeløb ikke. De udgifter, som et tilkendt sagsomkostningsbeløb skal erstatte, vil i en række tilfælde være afholdt tidligere og eventuelt meget tidligere. Dette taler efter Retsplejerådets opfattelse for at tilkende rente.

Et formaliseret system, hvor tilkendte sagsomkostningsbeløb i et vist omfang skal forrentes for perioder forud for rettens afgørelse om sagsomkostninger, vil imidlertid efter Retsplejerådets opfattelse blive meget kompliceret. For så vidt angår perioden indtil rettens afgørelse om sagsomkostninger, foreslår Retsplejerådet derfor ingen ændringer i, at sagsomkostninger ikke forrentes.

For så vidt angår perioden efter rettens afgørelse om sagsomkostninger, bør der derimod efter Retsplejerådets opfattelse betales rente. Da der ved rettens afgørelse om sagsomkostninger er fastslået en umiddelbar pligt til at betale et bestemt pengebeløb, bør der i tilfælde af manglende betaling svares rente med den almindelige morarentesats efter renteloven (dvs. referencensatsen med tillæg af 7 pct. p.a.).

Rente bør dog først svares fra fuldbyrdelsesfristens udløb. Betaling inden for fuldbyrdelsesfristen må anses for rettidig, og praktiske grunde taler også for, at der ikke skal beregnes og betales rente for nogle få dage eller uger. Fuldbyrdelsesfristen er 14 dage fra afsigelsen af afgørelsen, medmindre andet er bestemt i afgørelsen, jf. retsplejelovens § 480, stk. 1 og 5.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør appel af afgørelsen ikke udskyde begyndelsestidspunktet for renteberegningen. Dette gælder, selv om appel sker inden fuldbyrdelsesfristens udløb, eller appelretten tillægger appellen opsættende virkning, således at afgørelsen foreløbig ikke kan tvangsfuldbyrdes.

Retsplejerådet henviser til, at arbejdsgruppen om renteloven tidligere har givet udtryk for lignende synspunkter, jf. betænkning nr. 1161/1989 om renteloven side 119-120, idet det bl.a. anføres, at den vindende part normalt har skullet afregne salær og udlæg til sin advokat allerede i forbindelse med afgørelsen i første instans, og at den foreslåede ordning vil modvirke appel alene med det formål at udskyde betalingsfristen for sagsomkostninger.